

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. I. 20.710/2010/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Papp Róbert ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (címe) II. rendű felpereseknek, a Dr. Balogh Ádám Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: Dr. Balogh Ádám ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (címe) III. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása miatt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. szeptember 15. napján meghozott 5. P. 20.948/2010/7. számú ítélete ellen a felperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - a 2011. március 3. napján megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, megállapítja, hogy a III. rendű alperes az I. rendű és a II. rendű felperes jóhírnevét megsértette annak elhallgatásával, hogy az ellenük indított büntetőeljárás nyomozást megszüntető határozattal zárult.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy a **Y tv** következő adásában az ítélet rendelkező részét ismertesse.

Mellőzi a felpereseknek a III. rendű alperes javára perköltségfizetésre vonatkozó kötelezését, továbbá az I-II. rendű felperesek illetékfizetési kötelezettségét 18 000 (Tizennyolcezer) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg 15 nap alatt az I-II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 6 250 (Hatezer-kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget. A másodfokú perköltségeiket az I-II. rendű felperes, és a III. rendű alperes egymás viszonylatában maguk viselik.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az államnak - külön felhívásra - 24 000 (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A II. rendű alperes 2006-tól **"V"** település polgármestere.

A III. rendű alperes önkormányzat alapítója és működtetője a **"V"**en sugárzó **Y Tv-nek**.

A III. rendű alperes képviselőtestülete a 243/2007. (III. 31.), a 288/2007. (IX. 5.) és a 289/2007. (IX. 25.) számú határozataival háromtagú vizsgálóbizottságot hozott létre a **"V"**, K-kert és A-vasútsor utcákon megvalósult útalap építés és belvízelvezető árkok kivitelezési hiányosságai és a hiányosságok ellenére történő átvétellel okozott kár mértékének a megállapítása végett. A vizsgálóbizottság elnöke az I. rendű alperes volt. Az elrendelt vizsgálattal érintett munkákat a **v-i** székhelyű **X Kft.** végezte (III. rendű alperes képviselőtestületének a település belvízmentesítéséről döntő 110/2005. (V. 30.) számú határozatának végrehajtásaként) a 2005. június 23-án és 2005. augusztus 4-én megkötött vállalkozási szerződések alapján. A szerződések szerint a munkák elvégzése esetén a kft-t 567 000 Ft + Áfa, illetve 4 800 000 Ft + Áfa vállalkozói díj illette meg.

A II. rendű felperes a szerződéskötések idején és a munkavégzés során a **X Kft.** ügyvezetője és egyben a kivitelezés műszaki ellenőre, az I. rendű felperes (aki a II. rendű felperes édesapja) pedig a kft. tagja és egyben építésvezető volt. A 2005. december 15-én megtartott műszaki átadás-átvételi eljárás keretében az elvégzett munkákat a **X Kft.**-től a település akkori jegyzője, **dr. T. K.** átvette, a szerződés szerinti vállalkozási díjat a **X Kft.**-nek kifizették.

Az I. rendű alperes által vezetett vizsgálóbizottság 2007. december 14-én írásbeli jelentést készített, amelyet a III. rendű alperes képviselőtestületének 2007. december 28-án tartott rendkívüli nyílt ülésén - amelyről a **Y tv** felvételt készített és azt utóbb, szerkesztés nélkül, vágatlanul sugározta - a 6. napirendi pontként, az I. rendű alperes teljes terjedelmében ismertetett.

A II. rendű alperes, a III. rendű alperes képviselőtestületében 2007. augusztus 24-én hűtlen kezelés és csalás bűncselekmény alapos gyanúja miatt ismeretlen tettesek ellen büntetőfeljelentést tett a Megyei Főügyészségen. A feljelentése alapján nagyobb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés bűntette miatt a..... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 450/2008. bü. szám alatt nyomozás indult, amelynek során az I. és II. rendű felperest tanúként hallgatták meg.

A Városi Ügyészség a 2008. december 10-én hozott B. 8115/2007/13-I. számú határozatával a Be. 190. § (1) bekezdés b) pont I. fordulata alapján - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásáról

sem várható eredmény, - a nyomozást megszüntette. A II. rendű alperesnek a III. rendű felperes nevében a nyomozást megszüntető határozat ellen tett panaszát a Megyei Főügyészség 2009. január 19-én hozott B. 5033/2007/6. számú határozatával a Be. 199. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján mint alaptalant, elutasította.

2009. március 23-án a II. rendű alperes, a III. rendű alperes képviselőjében, mint sértett, pótmagánvádlóként vádindítványt terjesztett elő a perben nem álló **dr. T. K.**, továbbá az I. és II. rendű felperesek ellen, csalás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége elkövetése miatt. A Városi Bíróság a 2009. április 30-án meghozott 13. B. 586/2009/2. számú végzésével a III. rendű alperes pótmagánvádló vádindítványát mindhárom vádlottal szemben elutasította. Határozatának indokolása szerint az előterjesztett vádindítvány az elkövetési magatartás, valamint az azzal okozati összefüggésben okozott kár mértékét érintő hiányosságokra tekintettel egyrészt nem törvényes, másrészt erre, valamint a bírósági eljárás indítványozása okainak elégtelenségére tekintettel a Be. 230. § (2) bekezdésében foglaltakat sem tartalmazza.

A II. rendű alperes által a III. rendű alperes képviselőjében előterjesztett fellebbezés alapján eljárta.... Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2009. június 24. napján meghozott 2. Bkf. 302/2009/ 2. számú végzésével a Városi Bíróság fenti végzését helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint a nyomozás megszüntetése után a pótmagánvádló azt sem tudta pontosan megjelölni, hogy milyen elmulasztott nyomozási cselekmények miatt indítványozta a bírósági eljárás lefolytatását.

A felperesek végleges kereseti kérelmükben - a Ptk. 75. §-ának (1), 76. §-a, 78. §-ának (1) és (2) bekezdéseire utalással - annak megállapítását kérték, hogy az I., a II. és a III. rendű alperesek - ez utóbbi, mint a **Y tv** alapítója és kiadója - a 2007. évi december 28-án sugárzott adásban a felperesek büntetőeljárása vonatkozásában elhangzott hiányos állításaikkal; a 2009. június 24. napja óta fennálló közlési, tájékoztatási kötelezettségük elmaradásával; a III. rendű alperes pedig ezek közlésével, illetőleg az eljárások befejezésének és eredménye közlésének elmaradásával megsértették az I. és II. rendű felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérték, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az I. és II. rendű alpereseket az általa megszövegezett tartalmú közleménynek, mint helyreigazításnak az önkormányzat képviselőtestületi ülésén történő felolvasására, a III. rendű alperest pedig a felolvasásnak szokásos időben és esetleges ismétléssel történő közvetítésére.

Az alperesek az érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Azzal védekeztek, hogy a felperesek által megjelölt, a büntetőeljárások alakulásáról tett tényállítások a valóságnak megfeleltek.

Sem az I., sem a II. rendű alperesek nem tettek a felperesekre vonatkozó olyan kijelentést, amely alkalmas a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértésére. A III. rendű alperes pedig azt a képviselőtestületi ülést, ahol a felperesek szerint az általuk sérelmezett kijelentések elhangzottak vágtatlanul, teljes terjedelmében közvetítette, így vele szemben a kért személyiségi jogsértés megállapítása fogalmilag kizárt.

Az elsőfokú bíróság a 7. sorszám alatt hozott ítéletében a keresetet elutasította. Egyetemlegesen kötelezte az I. és II. rendű felperest, hogy fizessenek meg 15 napon belül az I-II. és III. rendű alperes részére 28 000 Ft perköltséget, az államnak pedig - külön felhívásra - együttesen 27 000 Ft kereset illetéket.

Döntésének indoka szerint a felperesek módosított keresetének elbírálásánál a Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése és 78. §-ának (1)-(2) bekezdései alapján azt vizsgálta, hogy megsértették-e az alperesek a büntetőeljárásokkal kapcsolatos, egyébként valós tartalmú kijelentéseikkel a felperesek jóhírnevét, továbbá terhelte-e őket a büntetőeljárás eredményének közzéi kötelezettsége, illetve annak elmulasztásával megsértették-e a felperesek személyhez fűződő jogait. Ebben a körben megállapította, hogy a képviselő-testületi ülésen az I. és II. rendű alperes részéről elhangzott - és a **Y tv**-ben sugárzott - közlések érintették a felperesek személyét. A bizottsági jelentés a felperesek nevét kifejezetten megemlíttette, a jelentés alapján a tevékenységükkel kapcsolatos vizsgálat anyagát javasolta a büntetőfeljelentéshez csatolni. A büntetőeljárás folyamatban léte tényállásnak minősült és köztudomásúan az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására alkalmas volt, de nem volt valótlan tartalmú, mert ekkor a III. rendű alperes már ügyészégi feljelentést tett. A jóhírnévhez fűződő személyiségi jogsértés megvalósítható a való tények közzététele is akkor, amikor a valóságot a tények megtévesztő csoportosítása, egyes tényálláselemek elhallgatása útján, rejtett utalásokkal, félreérthető megfogalmazással hamis színben tünteti fel. A képviselő-testületi munka keretében egy feljelentéshez kapcsolódó bizottsági jelentés ismertetése önmagában nem alapozhat meg személyiségi jogsértést. Nincs olyan jogszabályi kötelezettség, amely alapján az alpereseknek az egyébként valós tartalmú közléseket követően kötelessége lett volna újabb közlés megtétele a büntetőeljárás alakulására és befejezésére vonatkozóan. A Legfelsőbb Bíróság PK. 14. számú állásfoglalása tartalmaz ugyan olyan iránymutatást, amely szerint ha a büntetőeljárás nem vezet elmarasztalásra, az annak megindításáról tudósító sajtószerv az érintett személy kívánságára köteles az olvasókat erről is tudósítani. A bírósági gyakorlat ezt kifejezetten csak a sajtó-helyreigazítási perekben alkalmazza.

Az utólagos közlés tehát a Ptk. 79. §-ának (1) bekezdése szerinti speciális helyreigazításon, és nem a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti elégtételen alapul. Utólagos közlésre a jelen perben a III. rendű alperes sem volt kötelezhető, mivel a pert a felperesek nem sajtó-helyreigazítás iránt kezdeményezték, és a Pp. 343. §-ának (1) bekezdése szerint az ilyen pereket egyébként sem a kiadó (amely jelen esetben a III. rendű alperes), hanem a műsorszolgáltató ellen kell megindítani. A következőes bírósági gyakorlat szerint önmagában az a tény, hogy valakit bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak és ellene feljelentést tesznek, személyiségvédelmi igényt nem alapozhat meg, ahhoz többlettényállás is szükséges. Amennyiben a büntetőfeljelentés megtétele nem alapoz meg személyiségvédelmi igényt akkor sem, ha a büntetőeljárás eredménytelen volt, úgy a büntetőfeljelentésre utaló közlés sem jogellenes és a közlést tevő félnek nincs is kötelezettsége a büntetőeljárás alakulásáról a későbbiekben beszámolni. A jóhírnév megsértése hallgatással önmagában nem valósulhat meg. Ahhoz, hogy a való tény hamis színben történő feltüntetése lényeges való tények elhallgatásával megállapítható legyen, az állításnak és az elhallgatásnak egyidőben, egymással összefüggésben kell megvalósulnia. Ezzel szemben a jelen esetben a képviselő-testületi ülésen annak befejezését megelőzően tettek a büntetőeljárás folyamatban léteire objektíve valós kijelentéseket, a büntetőeljárás

utóbb történt befejezésével kapcsolatos közlésre pedig az alpereseknek jogszabályi kötelezettség nem volt.

A felperesek a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetük szerinti megváltoztatását és az alpereseknek perköltségeikben való marasztalását kérték. Az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságára eljárásjogi és anyagi jogi okból egyaránt hivatkoztak. Eljárási szabálysértésként az ítéleti tényállás hiányos megállapítását jelölték meg. Fellebbezési előadásuk szerint az alpereseket több levélben kérték helyreigazításra, ezeket a leveleket a periratokhoz becsatolták, az elsőfokú bíróság sem ezeket, sem az ezzel kapcsolatos alperesi érdemi válaszok elmaradását nem értékelte.

Az elsőfokú bíróság döntése meghozatalánál helytelenül alkalmazta az irányadó anyagi jogi jogszabályokat, a Ptk-t és a sajtótörvényt.

Nem megfelelően értékelte, hogy a nagy nyilvánosság előtt felolvasott bizottsági jelentés csupán a felperesekkel közvetve összefüggő büntetőeljárásra utalt, minthogy a képviselő-testületi ülésen a felperesek személye egyértelműen megjelölésre került. Téves az elsőfokú bíróságnak az a jogértelmezése, hogy az alpereseknek nincs jogszabályban megfogalmazott utólagos közlési kötelezettsége, valamint az, hogy a büntetőeljárás folyamatban léteire utaló, (egyébként felperesek által is elfogadottan) valós tartalmú közlés nem lehet alkalmas a felperesek jóhírnevének megsértésére. Helytelen az is, hogy a jóhírnév megsértése hallgatással nem valósulhat meg és a tényállás, valamint az elhallgatás csak egyidejűleg valósulhat meg. A keresetet elutasító döntés sérti a Ptk. 78. §-át is. A jóhírnév tiszteletben tartása és a médiumok teljes körű tájékoztatása megillet minden személyt a Magyar Köztársaságban. A Legfelsőbb Bíróság - az elsőfokú bíróság által is felhívott - PK. 14. számú állásfoglalása szerint az utólagos helyreigazítási kötelezettség a büntetőeljárások alakulásának vonatkozásában nem kizárólag csak a Ptk. 79. §-ának (1) bekezdése alkalmazása körére vonatkozik. A felperesek fellebbezési álláspontja szerint a Ptk. 87. § c) pontja alapján annak körében elégtételadásként is megállapítható közlésre kötelezés, ha az utólagos fejlemények miatt eleve nem kötelezően közzétett információk már nem helytállóak, jóhírnevet sértőek. Az alpereseknek a közérdekű adatokról szóló törvény, a sajtótörvény és a Ptk. alapján egyaránt kötelezettsége áll fenn a felperesekkel szemben, melyet szándékosan nem teljesítettek, mulasztásuk tehát egyáltalán nem gondatlan.

Az alperesek a másodfokú tárgyaláson előterjesztett fellebbezési ellenkérelmükben - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

Az ítélet tábla a módosított keresetet elutasító elsőfokú ítélet ellen előterjesztett felperesi fellebbezést kizárólag a III. rendű alperesre vonatkozó ítéleti döntés vonatkozásában és csak részben találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a módosított kereset elbírálása szempontjából releváns tényállást feltárta, helyesen állapította meg. Helytálló volt az a megállapítása is, hogy a büntetőfeljelentés ténye, tartalma és nyilvánosságra hozatala személyiségi jogsértést nem valósított meg, és önmagában a felperesek javára személyiségvédelmi igényt egyik alperessel szemben sem alapozott meg.

Az elsőfokú ítéletnek az ezzel összefüggésben kifejtett részletes indokaival az ítéletábra is mindenben egyetértett. Azt csupán azzal egészíti ki, hogy a következő bírósági gyakorlatot megjelenítő, az elsőfokú bíróság által ismertetett közzétett döntések mellett az EBH 2002. 624. számon közzétett elvi jellegű határozatában a Legfelsőbb Bíróság is kifejtette: valamely hatósági eljárás kezdeményezése vagy büntetőfeljelentés megtétele személyhez fűződő jogot nem sért. Az érvényesített jog alapossága vagy alaptalansága csak a megindult eljárás keretében dönthető el. Annak ténye, hogy a feljelentettel (felperessel) szemben a nyomozati eljárást lefolytatták, alátámasztja a feljelentés megalapozottságát és a hivatali kötelezettség körébe tartozó feljelentés megtétele miatt személyiségi jogsértés sem állapítható meg.

A III. rendű alperes nem követett el jogsértést sem feljelentőként, sem mint az ülésről közvetítő **Y tv** alapítója a feljelentés megtörténtének tényszerű közlésével, noha a felperesek személyét a korábbi társadalmi megbecsülésüket a feljelentésüknek a hírüladása kétséget kizáróan hátrányosan érintette.

Az alaptalan fellebbezési hivatkozással szemben abban is maradéktalanul osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy az I. és II. rendű alperesek a feljelentés alapján indult büntetőeljárások befejeződésének hiányában a sérelmesnek tartott nyilatkozataikkal, illetőleg a III. rendű alperes annak a **Y tv**-ben történt nyilvánosságra hozatalával nem valósítottak meg a való tények elhallgatásával elkövetett hírnévrontást sem. Az I. és II. rendű alpereseknek, mint magánszemélyeknek, utólagos tájékoztatásra való kötelezettségük nem volt.

Nem értett egyet azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy ilyen kötelezettsége a III. rendű alperesnek sem volt. E tekintetben a fellebbezés álláspontját osztotta abban, hogy a III. rendű alperes - nem mint feljelentő, hanem - mint a **Y tv** alapítója, jogsértést követett el azáltal, hogy a korábban hírül adott büntetőeljárás eredményéről a közvéleményt nem tájékoztatta. Miként arra az ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság is utalt, a Legfelsőbb Bíróságnak a sajtó-helyreigazítási perekben a bizonyítás szabályaira vonatkozó PK. 14. számú állásfoglalása értelmében a hiteles tájékoztatás keretében nemcsak az eljárás megindítására, hanem az eljárás befejezésére, annak eredményére vonatkozó tudósítás is beletartozik. Nem értett egyet az ítéletábra azzal, hogy a hiteles tájékoztatás iránti igény a sajtószerzővel (és az ilyennek minősülő lapkiadóval, fenntartóval) szemben csak sajtó-helyreigazítási eljárásban érvényesíthető. A sajtószerző - PK. 14. számú állásfoglalás III. pontjában megfogalmazott - közlési kötelezettsége iránti igény érvényesítésének lehetőségeire a III. ponthoz kapcsolódó részletes indokolás eligazítást ad. E szerint ha a büntetőeljárás más módon fejeződik be, mint elmarasztalással, a személyiségi jogok védelméhez fűződő jogpolitikai érdekek helyes értelmezéséből az következik, hogy a sajtó (rádió, televízió vagy filmhíradó) - az érintett személy kívánságára - erről is köteles az olvasóit, hallgatóit, nézőit díjtalanul tudósítani. Az erre vonatkozó igény a Ptk. 78. és 84. §-ai alapján érvényesíthető. A PK. 14. számú állásfoglalás III. pontjának helyes értelme tehát az, hogy az utólagos közlés iránti igény a sajtószerzővel (fenntartóval) szemben a Ptk. 78. és 84. §-ai alapján is érvényesíthető.

A felperesek már a 2010. február 1. napján előterjesztett keresetlevelükben kérték, hogy a III. rendű alperes - a Ptk. 78. §-ának (1) bekezdése és 84. §-a (1) bekezdésének c) pontja

alapján - adjon tájékoztatást egy képviselő-testületi ülés közvetítése előtt az ellenük indult büntetőeljárás befejeződéséről, az ilyen irányú kérelmüket utóbb - 2010. május 25-én kelt (az iratoknál P. 20.948/2010/1. sorszám alatt fellelhető) levelükben is megismételték, amit a III. rendű alperes elutasított. Mindezek alapján azt kellett megállapítani, hogy a nyomozást megszüntető határozat elhallgatásával a III. rendű alperes mulasztásos jogsértést követett el, mert elzárta a felpereseket attól a lehetőségtől, hogy mindazok, akik a III. rendű alperes által fenntartott **Y tv** műsorából nyilvánosságra hozott képviselő-testületi ülésen bejelentett, a felperesek jóhírnevét hátrányosan érintő eljárásról tudomást szereztek, arról is értesüljenek, hogy a megindult eljárás a felperesek számára kedvező eredménnyel zárult. Ennek közzététele a felperesek jóhírneve megóvása végett indokolt, és a közzététel elmulasztásával a III. rendű alperes megsértette a felperesek e nevesített személyiségi jogát. A III. rendű alperessel szembeni kereseti kérelem elutasítására ezért nem kerülhetett volna sor.

Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján e részében megváltoztatta, a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a III. rendű alperes terhére a jogsértést megállapította, és a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint kötelezte a III. rendű alperest megfelelő elégtétel adására. Az elégtételadás módját - miután e tekintetben a bíróságot a kereseti kérelem nem kötötte, - a jogerős ítélet rendelkező részének ismertetésében határozta meg, mivel az elégtételnyújtással elérni kívánt cél - a tudati jellegű eszmei jóvátétel - az adott esetben a jogerős ítélet rendelkező részének, a megfelelő nyilvánosság biztosítása mellett történő felolvasásával elérhető.

Ilyen tartalommal foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság a Pfv. IV. 21.534/2007/11. számú ítéletében.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására tekintettel módosult a peres felek pernyertességének és pervesztességének aránya. A felperesek a III. rendű alperessel, mint a **Y tv** alapítójával szemben előterjesztett keresetüket illetően pernyertessé váltak, ugyanakkor a III. rendű alperessel, mint feljelentővel szemben előterjesztett keresetüket illetően pervesztesek maradtak. Az egymás közötti viszonyukban a pernyertesség-pervesztesség arányát azonosnak tekintve az ítélet tábla mellőzte a felpereseknek a III. rendű alperes javára elsőfokú perköltségfizetésre vonatkozó kötelezését, és a Pp. 81. § (1) bekezdés második fordulata alapján úgy határozott, hogy (egymás közötti viszonyukban) mindegyik fél viseli az ügyvédi munkadíjból eredően keletkezett saját első- és másodfokú perköltségét.

A teljes módosított keresetüket illetően a felperesek 1/3 részben lettek pernyertesek, míg 2/3 részben pervesztesek maradtak. Ennek az arálynak megfelelően a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperesek által az I. és II. rendű alpereseknek egyetemlegesen fizetendő elsőfokú perköltség összegét leszállította, és leszállította a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta (Itv. 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja) miatt le nem rótt kereseti illeték I. és II. rendű felperesek által az államnak egyetemlegesen megfizetendő illeték összegét is.

A felperesek fellebbezése csak a III. rendű alperesre vonatkozóan vezetett részben eredményre, az I. és II. rendű alperesekkel szemben azonban a fellebbezési eljárásban is pervesztesek lettek. Ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelesek

egyetemlegesen az I. és II. rendű alperesek javára az ügyvédi munkadíjból eredően keletkezett másodfokú perköltséget fizetni, amelynek általános forgalmi adóval megnövelt összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3), (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg. A teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

A tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben le nem rótt „Az illetékekről” szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt pertárgyérték (600 000 Ft) alapulvételével a 46. §-ának (1) bekezdésében írt mértékű fellebbezési eljárási illetéket az I. és II. rendű felperesek a 2/3-os pervesztességük arányában az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése értelmében alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján kötelesek megtéríteni az államnak; ez a kötelezettség a III. rendű alperest az Itv. 5. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége okán nem terheli.

D e b r e c e n, 2011. március hó 3.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró, Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő